

Хабакқук

Биринши бап

1 ¹ Бул пайғамбаршылық сөз – Хабакқук пайғамбарға аян арқалы берілген хабар.

Хабакқуктың Жаратқан Ийеге нала шегиүйі

² О, Жаратқан Ийе, қашанға дейін Сени жәрдемге шақыраман, Маған кулақ саласаң ба, өзи?

«Зорлық-зомбылық!» деп жалбарынып атырман,
Бирак бизлерди қутқармай атырсаң Сен!

³ Не ушын жаўызлықты көзим менен көриўиме жол қойдың?
Сондай нахақлыққа қалай қарап турыпсаң?

Қаяққа қарасам да талан-таражлық хәм зорлық-зомбылық.
Хәмме жерде даў хәм жәнжеллер толып кетти.

⁴ Сонлықтан нызам өз күшин жойтып, әдиллик аяқ асты болды,
Жаўызлар әдил адамлардан үстин келди,
Солай етип, әдиллик бурмаланды.

Жаратқан Ийениң жууабы

⁵ Кейин Жаратқан Ийе былай деди:

«Дыққат пенен қараңлар басқа халықларға,
Таң қаласызлар көргенлериңизге.
Сизлердиң дәўириңизде сондай ислер қыламан,
Еситкен ўақтыңызда, исене алмайсызлар.

⁶ Мине, Мен бабилонлыларды күшли қыламан,
Бул халық жаўыз хәм тынымсыз.

Олар дүньяның төрт тәрәпине жүрис қылады,
Басқа халықларға тийисли жерлерди басып алады.

⁷ Олар қорқынышлы хәм қәуиплидур,
Өзине хан, өзине бий болған менмен халықдур.

⁸ Олардың атлары қапланнан тез,
Түнде жүретуғын аш қасқырлардан да қәуиплидур.
Атлы әскерлери жерди шаңғытып, узақтан келер,
Олжасына тасланатуғын бүркит яңлы ушып келер.

⁹ Олардың хәммеси киятыр тонаў ушын,
Ордалары шөл қуйынындай алға талпынып,
Олар кум жыйнағандай тутқынларды жыйнап келер.

¹⁰ Патшаларды мазақлап, басшыларды масқара қылады,
Қорғанлы, беккем қалалардың үстинен күледі,
Сол қалалардың дийўалларына қыя етип, топырақ үйип,
Кейин оларды қолға алады.

¹¹ Соннан кейин, олар самал сыяқлы тез өтип кетеди,
Бул гүнакар адамлар өз күшин қудай, деп есаплайды».

Хабакқуктың Жаратқан Ийеге және нала шегиүйі

¹² О, Жаратқан Ийе, Мухаддес Қудайым,
Хәмме ўақытта бар болған Сен емессең бе?
Солай екен, бизлер жоқ болып кетпеймиз.

О, Жаратқан Ийе, бизлерди жазалау ушын, бабилонлыларды таңладың,
О, мениң сүйенген Тауым, жазалау хуқыкын соларға бердин.

13 Жауызлыкты көргиси келмейтуғын сондай пәкдур Сениң көзлерин,
Хош көрмейсең Сен нахақлыкты.
Не ушын енди усы жауыз адамларға шыдап атырсаң?
Жауызлар өзлеринен гөре әдиллерди жутып атырғанда, қалайынша үнсиз
турыпсаң?

14 Сен адамзатты теңиздеги балықлардай,
Басшысы жоқ шыбын-ширкейлердей қылдың.
15 Бабилонлылар олардың барлығын өз қармағына түсірер,
Тор таслап балық аұлағандай етип, оларды аұлар.
Аұлары менен тутып алып, жыйнап алар,
Сонда олар қуұанып, шадланар.

16 Аұлары арқалы олар көп олжа алады,
Жақсы аұқатлар менен аұқатланады,
Сол себепли, аұлары ушын құрбанлықлар шалады.
Аұларына арнап, түтетки түтетеди.

17 Қашанға дейин, олар аұлары менен еллерди аұлап,
Халықларды аяусыз өлтириуді даұам етеди?

Екинши бап

2 1 Мен гүзетши минарасына шығып,
Минараның үстинде қарап тураман,
Жаратқан Ийениң жуұабын күтемен.
Мениң налаларыма қандай жуұап беретуғынын көремен.

Жаратқан Ийениң Хабаккукқа берген жуұабы

2 Сонда маған былай деп жуұап берди Жаратқан Ийе:
«Тасларға анық қылып жаз саған аян қылғанларымды,
Хәр бир адам бир қарағаннан оқый алатуғын болсын.

3 Бул аян белгиленген ўақытта әмелге асады,
Сол ўақыт тез арада келеди, бул аян жалған емес.
Егер де кешиккендей болып көринсе, сабыр ет,
Ол әлбетте кешикпей орынланады.

4 Қара, менмен адам туұры жолдан жүрмегени ушын өледи,
Ал әдил адам Құдайға деген исеними менен жасайды.

5 Байлық^а алдамшыдур,
Менмен адам тыным таппайды,
Ол өлилер мəkанына уқсап,
Өлим сыяқлы хеш қашан тоймайды.
Соның ушын, еллерди басып алып, халықларды тутқын қылады.

6 Тутқынға түскен халықлар оның үстинен күлип, мазақлап былай дейди:
„Хәй, өзине тийисли болмағанды талап, бир үйин қылған,
Хәсирет шегесең, басқалардың затларын тонап, қарызыңды арттырған,
Бул жағдай қашанға дейин даұам егер еди?“

7 Қарызыңды қайтарыуды талап қылатуғынлар тосаттан пайда болады,
Олар келип, сени қорқыныш ишинде қалдырады,

^а2:5 Байлық – баска нускада «шарап».

Сонда сен олар ушын олжа болып қаласан.

⁸ Сен көп халықларды тонап, қан төктің.

Еллерге, қалаларға хәм ондағы халықларға зорлық-зомбылық қылдың,

Соның ушын, олардан аман қалғанлары сени талайды.

⁹ Үйин жауызлық пенен байлыққа толтырған,

Апаттан қашыу ушын, үйин бийикке курған, хәсирет шегесең!

¹⁰ Сен өз хийлең менен,

Өз урпағыңа шерменделик алып келдің,

Көп халықларды қыйратқаның ушын,

Апат алып келдің өз басыңа.

¹¹ Хәттеки, үйиңнің дийуал таслары сени бәләғатайды,

Өре ағашлары да оларға қосылып жаңғырады.

¹² Хәй, қан төгіп қала курған, хәсирет шегесең,

Хәй, зорлық-зомбылық пенен қорған салған, хәсирет шегесең!

¹³ Халықлардың барлық еткен еңбеклериниң жанып кетиуи,

Миллетлердің соншелли ислеген мийнетлериниң босқа шығыуы,

Әлемнің Жаратқан Ийесиниң иси емес пе?

¹⁴ Өйткени суулар теңизди қандай етип толтырып турған болса,

Жер жүзи Жаратқан Ийениң уллылығының билими менен толады.

¹⁵ Хәсирет шегесең! Хәй, жалаңаш денелерин тамаша қылыу ушын,

Қонсы халықларға мас болғанынша өзиңнің гәзеп шарабыңнан иштирген.

¹⁶ Сен абырай орнына шерменделикке бөленесең,

Енди гезек саған келди, сен иш хәм көринсин сүннетсиз жалаңаш денен.

Жаратқан Ийе саған иштирер оң қолындағы жазаға толы кесесин,

Сөйттип абырайыңды төгіп, шерменде қылар.

¹⁷ Лебанон тоғайларында қылған зорлық-зомбылығың өз басыңа түседи,

Жабайы хайуанларды қырып тасладың,

Енди сол ислеген жауызлығың өзиңди қорқыуға салады.

Адамзаттың қанын төктің,

Еллерге, қалаларға хәм ондағы халықларға зорлық-зомбылық қылдың.

¹⁸ Адамзаттың қолдан соққан ойма хәм қуйма бутлары неге жарайды?

Олардың не пайдасы бар жалғаннан басқа?

Адам өзи соққан бутына исенер,

Бирақ соққан буты тилсиз бир үнсиз затдур.

¹⁹ Ағаш бутқа „Оян!“ деп айтқан,

Тилсиз тасқа „Тур!“ деп жалбарынған, хәсирет шегесең!

Бут саған тууры жолды көрсете алар ма еди?

Олар алтын хәм гүмис пенен қапланғандур,

Бирақ оның ишинде өмир жоқ.

²⁰ Ал Жаратқан Ийе – Өз мухаддес Ибадатханасында,

Үнсиз турсын пүткіл дүнья Оның алдында».

Үшинши бап

Хабаккуктың дуұасы

3 ¹ Пайғамбар Хабаккуктың дуұасы, бул жыр^b менен айтылады.

² О, Жаратқан Ийе, даңқыңды еситтим,

Сениң ислеген ислерине таң қалдым,

Бизиң заманымызда да сондай ислерди және исле, о, Жаратқан Ийе,

Енди хәммеге мәлим болсын нелер ислей алатуғының.
Мийрим-шәпәэтинди умытпа гәзепленгениңде!

³ Қудай жәрдемге келеди Теманнан,
Мухаддес Қудай келер Паран тауынан. *Селах*^с
Оның уллылығы қаплайды аспанды,
Оған арналған алғыс-мақтаулар дүньяны толтырады.

⁴ Оның нуры жылдырымдай жарқырап,
Нур шашылар Оның қолларынан,
Күш-құдирети қолларында жасырынғандур.
⁵ Ол Өзиниң алдынан кеселликлер жиберер,
Өлтиретуғын обаға изинен жүриўди буйырап.

⁶ Ол турғанда жер силкинеди,
Нәзер таслағанда, халықлар титирейди.
Әййемнен киятырған таулар қулап түсип,
Бурыннан бар болған төбешиқлер шөгип, Оған бас ийеди,
Мәңгидур Қудайдың жоллары.

⁷ Кушан адамларының өз шатырларында қорққанын,
Мидия жеринде жасайтуғын адамлардың титирегенин көремен.

⁸ О, Жаратқан Ийе, сайларға ашыўландың ба?

Гәзеплендиң бе дәрьяларға?

Ямаса өшин бар ма еди теңизде?

Халқың ушын миндиң бе жеңилмес атларыңа хәм сауаш арбаларыңа?

⁹ Сен атыў ушын оқ жайыңды аласаң,

Оқларыңды атыўға таярлайсаң. *Селах*

Жер жүзин дәрьялар менен қак бөлип таслайсаң.

¹⁰ Тилтиреп кетер таулар Сени көргенде,

Селлер тасып, барлық нәрсени жуўып кетер,

Теңиз түплери шырқырап, толқынлары көтерілер.

¹¹ Сениң оқларыңның ушқан нурынан,

Жылтыраған найзаңның жылтырауынан,

Өз орнында қатып қалар қуяш пенен ай.

¹² Сен басып өтерсең жер жүзин гәзеп пенен,

Халықларды қәхәриң менен басып езерсең.

¹³ Өзиң таңлаған халықты хәм тайынлаған патшаны қутқарыў ушын келесең,

Жаўыз елдиң басшысын тас-талқан етесең,

Толық жоқ қыласаң жаўыз патшалықтың күшлерин. *Селах*

¹⁴ Душпан әскерлери бизлерди дағытыў ушын қуйындай болып келер,

Буккы таслап, хәлсиз адамларды талан-тараж етер,

Сөйтип, олар шадланып қуғанар.

Ал Сен олардың басшысын өз найзасы менен өлтиресең.

¹⁵ Атларың менен теңизди басып,

Уллы сууларды үйир етип, айландырасаң.

¹⁶ Буларды еситкенimde, ләрзеге келди денем,

Қалтырап кетти мениң еринлерим,

Ерип кеткендей болды сүйеклерим,

Дәрмансызлықтан дизелерим титиреди.

Бирак бизлерге хужим қылғанлардың апатшылық күнин,
Күтемен мен сабырлылық пенен.

17 Хәттеки, әнжир ағашы мийўелемей қалса,

Жүзим ағашлары жүзим бермесе,

Өним бермесе де зәйтүн ағашлары,

Атызларда зүрәт болмай қалса да,

Қой қоралар босап қалса да,

Падада маллар қалмаса да,

18 Мен бәри бир Жаратқан Ийениң саясында шадланаман,

Қутқарыўшым Қудайыма куўанаман.

19 Ийем, Жаратқан Ийе күшимдур мениң,

Ол аяқларымды кийиктиң аяғындай шаққан қылар.

Таўлардың үстинен мени жүргизер.

Сазшылар басшысына: Тарлы саз әсбаплар менен айтылады.